

[V. Hauch.]

der ligger i det lovforslag, den højtærede justitsminister her har fremsat, og jeg må sige, at ved at studere, hvad der hidtil har været gældende, er jeg kommet til det resultat, at den højtærede justitsminister langt fra skærper, men snarere på et enkelt punkt lemper bestemmelserne, og i hvert fald ikke udvider dem for alle de kategorier, her er tale om. Hvor anmeldelsespligt foreslås, er der jo også anmeldelsespligt i øjeblikket. Men om så den lempelse, om jeg så må sige, i anmeldelsespligten, som den højtærede justitsminister her foreslår, er tilstrækkelig til at imødekomme de ønsker, som er kommet til udtryk her i det høje ting så mange gange, er et spørgsmål, som den højtærede justitsminister på forhånd har givet tilsagn om at ville drøfte med folketingsudvalget, og jeg skal derfor ikke opholde mig yderligere derved.

Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til lovforslagene. Vi vil meget gerne deltage i en grundig og også en hurtig udvalgsbehandling af dem. Jeg ville jo tro, at det sidste lovforslag om forlængelse af den nugældende fremmedlov kan vi gennemføre, uden at vi behøver at tage det med i udvalgsarbejdet, så vi kun der tager de to store lovforslag.

Men jeg kan ikke slutte de bemærkninger, jeg her har fremsat, uden at fremhæve, at det forekommer mig i og for sig ejendommeligt, at et i vor forfatningsret så centralt emne som spørgsmålet om fremmedes adgang til og ophold i landet, og hvad der står i forbindelse hermed, ikke nogen sinde har fristet nogen af vore jurister til en samlet fremstilling. Nu er der jo også i anden lovgivning end disse bestemmelser om udlændinges ophold her i landet, og det er i og for sig ganske ejendommeligt, at dette uhyre interessante emne ikke har fristet til en samlet fremstilling både ud fra statsretlige og folkeretlige synspunkter, som jo allesammen indeholdes deri. Men det kan man måske vente kommer. Det er ikke så forfærdelig længe siden, der i Norge fremkom en monografi over emnet norsk fremmedret — en fremstilling, som er ganske overordentlig interessant.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslagene til en hurtig, grundig og velvillig udvalgsbehandling.

Erna Sørensen: Jeg må måske også indledningsvis sige den højtærede justitsminister tak for de lovforslag, der her ligger til behandling i dag. En ordning af vor fremmedlovgivning, kan man vel sige, har været

påkrævet i mange år, og netop dette, at den kommer frem i en klarere form, så vi almindelige mennesker kan følge reglerne, synes jeg er overordentlig tiltalende.

Jeg må måske begynde i bagvendt orden og sige, at jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. V. Hauch, når han foreslår, at vi vedtager den lille forlængelseslov uden at tage den i udvalg, idet det jo er klart, at behandlingen af de to andre lovforslag vil tage lang tid, og jeg slutter mig til det ærede medlem hr. Hans Hækkerups ønske om, at det må lykkes at komme igennem, så vi får en ny lov, der kan træde i kraft den 1. januar 1953. Jeg skal afholde mig fra gentagelser af det, de ærede tidligere ordførere har sagt. Det ses jo tydeligt, at der er ganske specielle områder, hvorom der vil blive diskussion, og jeg går ud fra, at vi får lejlighed til i udvalget grundigt at behandle disse.

Hvad angår den danske paslov, er jeg faldet over bemærkningerne til § 2, de sidste bemærkninger, om at man ikke har fundet nogen anledning til at bibeholde bestemmelsen i den kgl. anordning under nr. 3, 2. led, hvorefter pas kan nægtes udstedt, eller et allerede udstedt pas kan inddrages, når der er grundet formodning om, at vedkommende har til hensigt at udrejse for i udlandet at drive en virksomhed til skade for den danske stats interesser, fordi der ikke har vist sig nogen praktisk trang til en sådan bestemmelse; men måske kan vi få lejlighed til at drøfte dette i udvalget. Jeg synes nemlig, at når vi nu er i færd med loven, ville det være heldigt, om man tog denne bestemmelse ind i § 2. Jeg har gang på gang været ude for de besværligheder og den kritik, der rejses med hensyn til kontrollen efter § 3, og jeg har ikke kunnet finde den lempelse, som den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. V. Hauch, antydede, idet jeg synes, der her er tale om nøjagtig det samme som hidtil, og jeg har desværre i praksis været ude for, at man fra administrationens side netop har været meget streng med hensyn til disse bestemmelser. Jeg har måttet møde i et par politisager, hvor man har måttet vedtage en bøde, fordi et navn var urigtigt skrevet, fordi der manglede et for bogstav — alt sammen sager, der giver anledning til megen omtale i pressen, fordi man synes, der mange gange er tale om tids-spilde, og fordi man ikke rigtigt har følelsen af, at politiet virkelig har nogen gavn af disse hotelsedler.

Yderligere vil jeg mene, at man også bør se på straffebestemmelsen i § 5. Når man ikke er gået længere end til fængselsstraf i ind-